

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek négy jogalapra hivatkoznak.

1. Első, arra alapított jogalap, hogy nem teljesülnek a 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 116. cikkében előírt azon követelmények, amelyek igazolnák a hidroxietil-keményítőt tartalmazó gyógyszerek forgalombahozatali engedélyeinek felfüggesztését. Következésképpen a Bizottság nem hozhat olyan határozatot, amelynek értelmében a tagállamoknak a határozat végrehajtása során fel kell függeszteniük a vonatkozó forgalombahozatali engedélyeket.
2. Második, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság határozata sérti az elővigyázatosság elvét.
3. Harmadik, arra alapított jogalap, hogy a hidroxietil-keményítőt tartalmazó gyógyszerek forgalombahozatali engedélyeinek felfüggesztése nem megfelelő és nem arányos a gyógyszerhasználati vizsgálatból eredő biztonsági aggályokkal. Az indikáción kívüli alkalmazás nem vezethet az indikáció szerinti alkalmazás felfüggesztéséhez, amely alkalmazásnak jól dokumentált kedvező hatásai vannak, és amely tekintetében különösen nincs káros hatásra vonatkozó bármilyen új biztonsági jelzés.
4. Negyedik, arra alapított jogalap, hogy a határozat önmagában ellentmondásos és ekként indokolása nem kielégítő.

⁽¹⁾ Az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló, 2001. november 6-i 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 311., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 69. o.).

2022. július 11-én benyújtott kereset – D’Agostino és Dafin kontra EKB

(T-424/22. sz. ügy)

(2022/C 340/69)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperesek: Vincenzo D’Agostino (Nápoly, Olaszország) és Dafin Srl (Casandrino, Olaszország) (képviselő: M. De Siena, ügyvéd)

Alperes: Európai Központi Bank

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

— állapítsa meg és mondja ki a Christine Lagarde elnök által képviselt Európai Központi Bank (EKB) szerződésen kívüli felelősségét, mivel:

- a) a Vincenzo D’Agostino tulajdonát képező, SI FTSE.COPERP elnevezésű értékpapírokat illetően a befektetett tőke teljes értékének, azaz 450 596,28 euró összegnek megfelelő veszteséget jelentő értékzuhanást idézett elő azzal, hogy 2020. március 12-én Christine Lagarde mint az EKB elnöke elhíresült mondatában kijelentette: „Nem azért vagyunk itt, hogy csökkentsük a spread-et, nem az EKB feladata”, az értékpapírok értékének jelentős csökkenését idézte elő a világ minden tőzsdéjén, és 16,92 %-os veszteséget a milánói tőzsdén, amely százalékos arány soha nem látott volt az említett intézmény és a világ más tőzsdéi történetében azzal, hogy egy sajtókonferencián Christine Lagarde kijelentette, az egész világ előtt, hogy az EKB nem fogja már fenntartani a nehézségekkel küzdő országok által kibocsátott értékpapírok értékét, tehát azt jelentette ki, hogy az EKB által akkor elfogadott monetáris politika iránya teljesen megváltozik, amikor annak elnöke Mario Draghi volt, akinek mandátuma 2019-ben járt le;
- b) az említett magatartás által és a milánói tőzsdeindex hivatkozott jelentős esésével mint következménnyel a felperes vagyona értékének csökkenését idézte elő;

- c) a felperes vagyona értékének lényegi és releváns csökkentésének következtében a felperest arra kötelezte, hogy az említett vagyonszűkülést ellensúlyozza, és mivel a Dafin Srl társaság kezese volt a Banca Fideuram SpA társaság által nyújtott hitelkeret vonatkozásában, arra kötelezte, hogy megfizesse az említett hitelkeret felhasznált részét, és a szükséges eszközöket a tulajdonában álló más értékpapírok rövid idő alatt történő értékesítésével szerezzék meg, aminek következtében 2 534 422,16 euró értékvesztést szenvedett el 2020-ban, és további 336 517,30 euró értékvesztést a 2021. január 1-je és április 15-e közötti időszakban, azaz összesen 2 870 939,30 euró értékvesztést;
- d) 1 013 074,00 euró összegű vagyoni kárt idézett elő elmaradt haszon jogcímén;
- e) következésképpen összességében 4 334 609,28 euró összegű vagyoni kárt idézett elő
- kötelezze az EKB-t az elnök személyében az alábbiakra:
- a vagyoni károk megtérítésére, amelyek tényleges károkból és elmaradt haszonból állnak, a nem vagyoni károk és azon károk megtérítésére, amelyek a felperes Vincenzo D'Agostino elveszített esélyéből következnek, és amelyeket a jelen kereset vonatkozó fejezeteiben és bekezdéseiben megjelölt szempontok szerint kerültek becslésre, a következő összegek megfizetésével: 1) 4 334 609,28 euró vagyoni kár jogcímén; 2) 1 000 000 euró nem vagyoni kár jogcímén; 3) tehát összesen 5 321 535 összeg megfizetésével;
- másodlagosan különböző, a bírósági eljárás során meghatározandó nagyságú összegek megfizetésére, a bírósági eljárás során akár a Törvényszék által az eljárási szabályzatának 70. cikke értelmében elrendelendő szakértői vélemény segítségével megállapított mértékben;
- egy olyan további összeg megfizetésére, amelyet a Törvényszék állapít meg és fizettet meg, méltányosság szerint az esélyvesztés által okozott kár jogcímén;
- mindezen felül késedelmi kamatok megfizetésére a kárt okozó esemény bekövetkeztének időpontjától, azaz 2020. március 12-től kezdődően a tényleges kártérítés megtörténteig;
- az alperest kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek négy jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap a felperes által a saját maga és a Dafin Srl tagjaként elszenvedett vagyoni és nem vagyoni kárért az EKB-nak az EUMSZ 340. cikk harmadik bekezdése és a Codice civile italiano (olasz polgári törvénykönyv) 2043. cikke alapján fennálló felelőségén alapul.
2. A második jogalap az Európai Unió ítélkezési gyakorlatában, (különösen a 2021. október 28-i Vialto Consulting kontra Bizottság ítéletben, C-650/19 P, a 2022. február 9-i QI és társai kontra Bizottság és EKB ítéletben, T-868/16, valamint a 2014. január 21-i Klein kontra Bizottság ügyben, T-309/10) kifejtett elvekre vonatkozik.

A felperes felvázolja azokat a feltételeket, amelyeknek fenn kell állniuk ahhoz, hogy megállapítható legyen valamely európai intézmény szerződésen kívüli felelősége egy uniós polgárral szemben, továbbá e feltételek fennállásának eredményes vizsgálatára hivatkozik.

3. A harmadik jogalap keretében a felperes arra hivatkozik, hogy az EKB megsértette az elsődleges és a másodlagos uniós jogot, az elnök pedig visszaélt hatáskörével.

A felperes arra hivatkozik, hogy az EKB, elnökének személyében, 2020. március 12-én megsértette az EUMSZ 127. cikkét, amely a „Monetáris politika” című 2. fejezetben található, a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányának 3., 10., 11., 12., 13. és 38. cikkét, valamint az EKB 2004. február 9-i határozatával elfogadott rendelet⁽¹⁾ 17. cikkének (17.2) és (17.3) bekezdését.

4. A negyedik jogalap számszerűsíti, indokolja és iratokkal alátámasztja a felperes által elszenvedett vagyoni kárt (tényleges kár és elmaradt haszon).

⁽¹⁾ A 2014. január 22-i BCE/2014/1 európai központi banki határozattal (HL 2014. L 95., 56. o.) módosított, az Európai Központi Bank eljárási szabályzatának elfogadásáról szóló, 2004. február 19-i EKB/2004/2 európai központi banki határozat (HL 2004. L 80., 33. o.; magyar nyelvű kiadás 1. fejezet, 5. kötet, 46. o.)